

Οι μαυραγορίτες

(ΚΜ) Θυμάμαι, υπήρχαν οι μαυραγορίτες, θυμάμαι, εκείνο το οποίο μου είχε κάνει φοβερή εντύπωση, είχαμε πάει για να πάρουμε γάλα από τον..., τέλος πάντων να μην πω το όνομα, ο οποίος έγινε μεγάλος μετά και πολύς, και πήγαμε να πάρουμε γάλα και λέει η μητέρα μου «Δώσε μου, σε παρακαλώ, μια οκά γάλα» και λέει «Θες από το νερωμένο ή από το ανέρωτο;». Το νερωμένο είχε μισή τιμή από το ανέρωτο. Και του έλεγε η μητέρα μου «Δώσε μου μισή οκά τότε απ' το ανέρωτο» Καλά, που πήγαμε εκεί πέρα και λέω «Βρε μαμά, τι θράσος έχει αυτός ο άνθρωπος;» Λέει «Βρίσκει και τα κάνει!» [Ήχος κινητού τηλεφώνου] [Διακοπή] Τότε λοιπόν πηγαίναμε, στο..., θυμάμαι, στο μπακάλικο του Κόκκινου. Και του 'λεγε η μητέρα μου «Δεν μου λες κύριε Κόκκινε, θέλω να βρω λίγο βούτυρο» «Τώρα, βούτυρο κυρά Νιόνια, πού να βρεθεί!» έλεγε. «Μήπως ξέρεις κανέναν μαυραγορίτη;» Κι έσκυβε στο αυτί και της έλεγε. Και πήγαινε η μητέρα μου και τον έβρισκε τον μαυραγορίτη και έπαιρνε λίγο βουτυράκι. Μετά, ορισμένους από αυτούς δίκαια τους τιμώρησαν, αλλά ίσως δεν ήταν σκληρή η τιμωρία τους περισσότερο από ό,τι έπρεπε.